

சத்தீய வேது

பிரதானம்

Telegram: "CATHOLIC PRESS", JAFFNA.

1876, ம் வருஷம் அரம்பிக்கப்பட்டது

REGISTERED AT THE CEYLON G. P. O. AS A NEWSPAPER.

Telephone: No. 300.

"காத்தர் நகாத்தைக் காக்கவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம்"

83-ம் புத்தகம்

யாழ்ப்பாணம் 1958-ம் ஆண்டு மாசிமாதம் 27-ந் திங்கி வியாழக்கிழமை — பிரதிசநம் 10

8-ம் இலக்கம்

பாருலகு கண்கண்ட பரிசுத் தந்தை பன்னிரண்டாம் பத்திநாத பாப்பரசர் வாழ்க !

வருகிற பங்குனிமாதம் 2-ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை பரிசுத் த பாப்பரசரது 82-வது பிறந்துள்ளியும், பதினேராம் பத்திநாத பாப்பானவரிடமாக சம்பேதுருவானவரின் சிம்மாசனத்துக்குக் தெரிவுசெய்யப்பெற்ற 19-ம் ஆண்டு நிறைவு தினமுமாகும்.

இந்த மங்கை யார்?

ஊதா வர்ண இரகசியம் யாது?

மதலேனால் ஓர் பிரசித்தபாவி யாய் இருந்த காலத்திலே அவளுது சீவியசரித்திரத்தைச் சித்திரித்துக்காட்டுவதான் சிவப்பு வர்ண உடையைப்பற்றி இதற்கு மூன் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. கிறீஸ்துநாதரையே தனது பக்கமாக வெற்றி கொண்டுவிட வேண்டுமென்று ஆடையாபரணங்களாலே தன்னை அலங்கரித்துச்சென்ற மதலேனாலை அத்திவியபெருமான் தமதுஞ்சேரெயாருதிருநோக்கால் ஏவ்வாறு தம்பக்கமாக வெற்றிகொண்டாரென்பதை இனிப்படித்தறிக. நிதிமான் கலையல்ல, பாவிகளையே அழைக்கவந்த பரமன் — தொண்ணாற்றெண்பது ஆகையூம் வனந்தரத்தில்லிட்டுக் காணுமூற்போன ஆட்டைக்காணுந்தனையுந்தேடிக்கண்டுபிடித்தபிறகு களி கூரும் நல்லஆயன் — ஊதாரிப்பினால் இன்னும் தூரத்தில்வரும்போதே அவனைக்கண்டு மனதுருசி ஒடிச்சென்று அவன்கழுத்தில் தாவி விழுந்து அவனை முத்தமிட்டு ஆனந்தங் கொண்டாடும் நல்லதகப்பன் — மதலேனால் கண்காணத்தக்கதாக நயிம்பட்டனத்துவிதவைமேல் மனமிரங்கி இறந்துபோன அவனுடைய ஏக்குமாரனுக்கு ஆருயிரும், ஆரோக்கியமும் கொடுத்து அவனைத் தாயிடம்ஒப்புவிக்கின்றார். அதுமுதல் அன்று பகல்முழுவதும் எல்லோர்மட்டிலும் — தன்புகள்து

யாலே சோபித்து வருந்துவோரான எவ்வெவர்மட்டிலும் அவர்எத்துணைபெரும் அன்பும், தயையும், அணைகடந்த இரக்கமும் உடையாரென்பதை அவள்கண்டுணரும்படியாகப் பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பிக்கின்றார். கடைசியாய், பாவிகளைத் தேடிவந்த அவ்விரட்சாலூர்த்தி அன்று தமதுகடினாலுமைப்பின்மத்தியில் — களைப்பின்மத்தியில் ஓர்தாம் அவள்பக்கமாகவும் திரும்புகின்றார். மிகுந்தகருணையுடன் அவளை நோக்குகின்றார். நிகழ்ந்தது அம்மட்டுமே.

அக்ஷணமுதல் அவள்வாழ்க்கையிலே ஓர்பெரும் மாறுதல்கள் படுகிறது. அதாவது, அவளுடைய சீவியசரித்திரத்தைச் சித்திரித்துக்காட்டும் மூவர்ண ஆடைகளில் இரண்டாவதான ஊதாவஸ்திரம்குறிக்கும் பச்சாத்தாபதபவாழ்க்கை ஆரம்பமாகின்றது. இரட்சகரின் அக்திரூக்கமான உருக்கமநிறைந்த பார்வையானது, கார்மேகங்களைக் கலையச் செய்யும் ஓர்மின்னலைப்போன்ற மதலேனாலின் உள்ளத்தைத்திடையென ஊடுருவிப்பாய்கின்றது. அவளது இதயக்கடலிலே அது பெருந்துயர அலைகளை எழுப்புகின்றது. அந்தஅலைகளின் எழுச்சியை அவளது கண்ணீர்த்திவலை புலப்படுத்துகின்றது. யேசுவின் அந்த இரக்க

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

ஆயர் எங்கள் அரசர் வாழ்க !

மாண்புமிகு விரஜினியர் மாதாதந்தமரிவிளக்கு வத்திக்கான் மலர்ந்தசெல்வம் ஆண்டகைநல் ஸ்ரத்தினுரு அருளின்கோயில் அன்பெனும்பொற் கடலகத்து விளைத்தமுத்தம் நின்டபுகழ் ஞானகலை நிறைந்தசெம்மல் நிகரற்ற சாந்திமழை பொழியும்மேகம் ஆண்டுபஸ் ஆண்டுகளா யகிளம்போற்றும் ஆயர்க்கூலக் கொழுந்தாம்பாப் பரசர்வாழ்க !

"ஜெயம்"

ஆயுள் நீழ்க !

நந்தாத வொளிப்படைத்த நமதுயேசு நாதரது ஞானவுட லத்தேதுய எந்தாதை பாப்பரசர் தலையாய்வின்று ஏற்றமிகு மலைமணியாய் இலங்காங்குஞ் சிந்தாத திருமறையின் மக்களாந்தத் திருநாதர் அவயவங்க ஜென்னகொண்டு அந்தாதி யுலகமெலா மன்பாலாஞ்சு அரியதிருப் பாப்பரசர் ஆயுள்நீழ்க !

— “யுவன்”

என் நேச மகனே !

தேவாதி தேவன் துன்பங்களைச் சுமந்த நாட்களின் நினைவை உனக்து ஊட்டுவதற்காக இதனை எழுதுகிறேன்.
ஊன்றிப்படி ; உற்றுணர் ; துன்பங்களைச் சகிக்கப் பழுது.

என்நேச மகனே !

தேவன் உன்னை மீட்பதற்காகப் பரலோகத்தில் நின்று இறங்கினார். உனது அக்கிரமங்களைத் தமிழேற் சுமந்தார். எதற்காக? நீபொறுமையைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக; உலக துயர்களை முறைப்பாடின்றிச் சகித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக. கரைகடங்க இந்தநேசப்பெருக்கை வேறெங்காவது நீகண்டதுண்டா?

பிறந்ததுமுதல் மரிக்கும்வரை தேவனுக்குத் துன்பம் தொடர்ந்தே வந்தது. உலக சொத்துக்களில் அவர் வறுமைப்பட்டார். முறைப்பாடுகளும், அவமானங்களும், நின்தைகளும் சகித்தார். உபகாரங்களுக்கு நன்றியறியாமையைப் பரிசாகப் பெற்றார். தூய போதகங்களுக்குப் பதிலாய்த் தூஷ்ணகளையேற்றுக்கொண்டார். “கஸ்தியின் மனிதனகையை” தேவன் “மரணமட்டும் என்ஆத்துமம் கஸ்தியாயிருக்கின்றது” என்று திருவாய் மலர்ந்த போதே நமது சீவியத்தின் துயரெல்லாம் அகன்றுவிட்டதே.

மகனே! “அழுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்.” கண்ணீரில் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியைக் காணப்பழுகு. நாம் தண்டிக்கப்படுகிறோம் என்பது உண்மை. அதற்காகத் தண்டனைக்குத் தப்பித்துக்

— (2) —

எமது திடனீன் உற்பத்தி ஸ்தானம்

— A. W. J. சந்திரசேகரா —

தேவநந்தருணை ஸ்தாபிக்கப்பட்டதையெண்ணித் தான் ஆச்சரியப்பட்டதாக ஒருசமயம் அரசு. அகுல்தீநர் கூறினார். கடவுளின் சிருஷ்டிப்பில் அழகான கொடைகள் அநேகம் உண்டு. ஆனால், தேவநந்தருணை சாதாரண மனிதர் கண்களுக்கு ஒரு புரியாத புதிராகவே படும். உண்மையில் பரலோக பாதையில் நிப் பிரயாணம் செய்வதற்கு நற்கருணை புஷ்டி நிறைந்த ஆகாரமாகும்.

வழிதவறி வனத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்ட ஒருதாயைப்பற்றிய கதை இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அந்தத்தாய்க்கு ஒருக்குமந்தை. வனத்தில் தாயுடன் அகப்பட்டுக்கொண்ட குழந்தை பசியால் துடிதுடித்தது. தாய்பார்த்தாள், ஆகாரம் கிடைப்பது முயற்கொம்பாயிருந்தது; உடனே ஓர்க்குரியதடியால் தனது புச்சத்தில் இரண்டு உண்டாக்கி அதைத் தனது குழந்தையின்வாயில் தினித்தாள். காயத்தால் வந்தஇரத்தம் குழந்தையின் பசியைப்போக்கியது; அத்துடன் தாயின் உயிரையும் போக்கியது.

இந்தக்கதை உங்கள் உள்ளதைத் தொடரவில்லையா? நிச்சயமாக உங்கள் உள்ளதை உருக்கியிருக்கும். இது இப்படியென்றால், “நாளாந்தம்வந்து என்மாமிசத்தையும், இரத்தத்தையும் உட்கொண்டு செல்லுங்கள்” என்று அன்புடன் அழைக்கும் கிறீஸ்துநாதரின்கதை எப்படி யிருக்கும்!

உணவு இல்லாமல் ஒருமனிதன் அதிகாலம் வாழுமுடியாது. எனவேதான் நித்தியசிவியத்தை அடைவதற்கும், நமதுயாத்திரைதொடர்ந்து கடைபெறுவதற்கும் கிறீஸ்துவின் மாமிசமும், இரத்தமும் அவசியம் இல்லாவிட்டால் நாம் வாழுமாட்டோம் என்று அவரே கூறியிருக்கிறார்.

நாம் பரித்தியாகங்கள் செய்யவேண்டுமல்லவா? தங்கள் மார்க்கத்துக்காக எத்தனையாயிரம்கிறீஸ்தவர்கள் வேதசாட்சிகளாகி பிரிக்கிறார்கள். இப்போதும் வேதசாட்சிகளாகிறார்கள். எத்தனைபேர் அரசு சியசிட்டர்கள் எத்தனையோ மீட்டரிமார் சமயத்தின் பொருட்டுத் தங்கள் மதுரமான வீடுகளையும், தேசங்களையும், பெற்றேர்-உறவினரையும் பிரிந்து, தூரதேசம் போகிறார்கள். அவர்களது சேவைதான் எத்துணை பெரிதானது!

இதற்கெல்லாம் தேவையான மனத்திடனையும், விடாமுயற்சியையும் அளிப்பது திவ்விய நங்கருணை என்று சொன்னால் அதில் ஒருவித தவறுமில்லை.

இஸ்ராயேலின் சரித்திரத்தில் எவியாஸ் தீர்க்கத்திரிசி ஒருமகத்தான் இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். ஜெசபெல் இராணி அவரைக் கொல்லுவதற்குப் போர்வீரரை ஏவிவிட்டசமயம் அவர் இருவோடிரவாகத் தப்பியோடவேண்டியிருந்தது. ஆனால்,

இசைச் சம்மேளனம் பூசையைப்பற்றி வற்புறுத்துகிறது

திருவழிபாட்டில் ஆட்சரப் பூசையும், அவ்வேளை பாடப்பெறும் சங்கீதமும் ஶற்றுங் திருச்சடங்குகளுக்கு ஓர்தரமாயிருக்க வேண்டுமெனப் பரீசில் கூடிய சர்வசன திரு இசை மாநாடு வற்புறுத்தியிருக்கிறது.

இம்மாநாடு செய்த பலசிபாரிசுகளில் திருச்சபைச் சங்கீதத்தில் சபையார் (கோவிலில் கூடியிருப்பவர்கள்) பங்கெடுத்துக் கொள்ளப் பயிற்றுவது மிகமிக விரும்பத்தக்க தென்பதும் ஒன்றாகும். இச்சிபாரிசுகள் பரிசுத்தபிதா எழுதிய “திருஇசைமுறை” எனும் சுற்றுஞ்சுபத்தை யொட்டியவையாகும்.

திருச்சபைச் சங்கீதம் “திருவழிபாட்டின்சிறந்தகலை” எனக்கூறி, அதை உபயோகிக்கும் விதத்தையும், புதிதாய்ஆக்கும் முறையையும்பற்றிப்பேசுகிறது. “பல்லிசைப்பண்” முறையைக் குறைக்கூருது “கிறகோரியார் இசைமுறை” கோவிற்சங்கீதத்திற்குக்கந்தது எனக்கூறி கிறது மாநாடு. பாடகருக்குப் பயிற்றுவதில் இலகுவான இராகங்களைத் தொடர்ந்துசெய்ய வேண்டுமெனவும் சிபாரிசு செய்யப்பட்டது.

— (2) —

மதி மொழிகள்

செல்வம் நிலைத்திருக்க வேண்டுமா?

- ஏழைகள் கண்களிலிருந்து நீர் வரவோட்டாமல் நடந்துகொள்.
- பிறருடைய பொருள் உனக்கு வரவேண்டுமென்று கனவிலும் கருதாதே.
- நியாயம் அல்லாத வழியில் பொருளைச் சேர்க்காதே.

குடும்பம் ஒருதருவைப் போன்றது

- அதற்கு வேர் மனைவி;
- அடிமரம் கணவன்;
- கிளைகள் மக்கள்;
- இலைகள் அன்பு;
- மலர்கள் கருணை;
- பழங்கள் தருமம்.

எது சிறந்தது

- யாசித்து நெய்யும், பாலும், தயிரும்சேர்ந்த சிறந்த அன்னத்தை உண்பதைவிட, உழைத்து உண்ணும் தண்ணீரும், சோறும் சிறந்தது.

● வீரமும், புகழிமில்லாமல் மங்கி நெடுங்காலம் இருப்பதைவிட, வீரமும், புகழும்பெற்றுச் சிறிது காலம்வாழ்வது சிறந்தது.

- நல்லஉணவு உண்பதினால் உனதுமடல் வளரும்
- நல்ல நூல்களைப் படிப்பதினால் அனிகல் (ஆபரணர்)

உனது உணர்ச்சி வளரும்.

- நல்ல உள்ளத்துடன் சதாஇறைவனை நீண்டப்பதினால் உனது ஆன்மா வளரும்.

நீண்மசெய் நீண்மவளரும்

- கம்பையை விதைத்துவிட்டுக் கோதுமையை எதிர்பாராதே.
- கருவேலிநட்டுச் சந்தனத்தைப் பெறமுடியாது.

தேடிக்கோள்

- இராக்காலத்திற்கு வேண்டியதைப் பகலில் தேடிக்கோள்.

● மழைகாலத்திற்கு வேண்டியதை மற்றைக்காலத்தில் தேடிக்கோள்.

● முதுமைக்கு வேண்டியதை இளமையிற் தேடிக்கோள்.

● மறுமைக்கு வேண்டியதை இம்மையில் தேடிக்கோள்.

அனிகல் (ஆபரணர்)

- கண்ணுக்கு அனிகலம் கண்ணேட்டம் (தாட்சனியம்)

● காதுக்கு அனிகலம் நல்லகேள்வி.

● வாக்குக்கு அனிகலம் சித்தியம்.

● கரத்திற்கு அனிகலம் தானதும்.

● மனத்திற்கு அனிகலம் தியானம். தொகுப்பு: “சாந்தி”

— * —

தென் துருவத்தில் ஐ. நா. கோடி ஆசிர்வதிக்கப் பட்டது

தற்பொழுது தென்துருவத்திற்குப் பறக்கும் ஐ. நா. கோடியைற்று முன் வண. லேயோன் டர்கோ விஸ்கீசுவாயியார் அதை ஆசிர்வதித்தார்னை “பெய்விமெயில்” பத்திரிகையின் நிருபர் நோயெல் பார்பர் அறிவித்திருக்கிறார்.

இக்கொடியேற்றத்தின் கருத்தைச் சுவாயிகள் கூடிடிப்ப

உரோமை இராச்சிய பூபதியே வாழ்க !

பங்குனித்தின்கள் இரண்டாம்காலன், கத்தோலிக்கசுரிதத்தில் ஒருசிறந்த நாள் ; கானாறு கோடிக்குமேலான கத்தோலிக்கமக்களின் உள்ளவ்களில் பரிபூரணங்நம் நிறைந்தநாள் ; எம் பரிசுத்தப்பிதாவாகிய பாபபரசர் பிறக்காள். இப்புனித பொன்னவிலே கத்தோலிக்காலது பரிசுத்தப்பிதாவின் மேற்கொண்டுள்ள பக்தமேலீட்டால் புளகாங்கிதமடைகின்றது ; அவரது ஏதினையற்ற மகத்துவத்தை என்னி பெண்ணி இறும்புதெய்துகின்றது ; தன அஸமச்சலையும், தாழ்ச்சியையும் காண்பித்து ஆனங்க்கண்ணீர் சொரிக்கின்றது ; அண்டசாரங்களையும் உண்டுபண்ணின தேவனிடம் அவருக்கெல்லா வல்லுந்தருமாறு இரங்குதிற்கின்றது ; விண்ணஞ்சலகானங்தமல்கீசம் வதனமலர்ச்சியுடன் அவர்தூயகமலபாதங்கள் பணித்து வணங்கிற்கின்றது.

அதோ, நீலவானத்திலே மாண்பு
சிறைபிதாவின் வெண்பொற்துவசம்
பட்டெராவிலீசிப் பறக்கின்றது; சிரங்
தாழ்த்தி, கரங்கப்பி, செங்கோலரச
ரின் திருஞாமம்வாழ்த்தி மக்கள்குழாம்
கொடிவணக்கம் செய்கின்றது; பள்
விசிசிறூர் தம்மலர்க்காங்களில் கொடி
களோந்திப் பவனிவருங்காட்சி கண்ணை
யும் கருத்தையும் கவர்கின்றது. சிங்
தைக்குத் தேன்பெய்து சுவைசிறைக்
கும் இம்மகிழ்ச்சிவிழாவரானது கத்
தோவிக்குல்ளாமொன்றே விளங்கிக்
கொள்ளத்தகும் விசுவாசநிகழ்ச்சியா
கும்.

பரிசுத்தபாப்பராசர் கிறீஸ்துநாதரின் பிரதிகிதி ; எமசுத்திபதிருச்சபையின் பிரத்தியடசமான உத்தமதலைவர் ; சர்வவல்லப்பேதவனின் ஏக்காளத்தொனி ; உலகம் கண்டதீசயிக்கும் பளிங்

சங்கதேகங்கள் எல்லாவற்றையும் காற்
ரூப்பெறக்கச் செய்தார். அவருடைய
அருதாபழும், ஆழங்கத்துறிவும் நான்
பொறித்த பலகேள்விகளுக்கும் குழங்
கைப்பிள்ளைதானும் விளங்கக் கூடிய
இலகுவான மறுமொழிகளைத் தாங்க
னர். அவற்றை இப்போது நினைக்கும்
பேரதும் ஆண்டவரின் அதிசயவழிக்
ளைப்பற்றி அக்களிப்படையாதிருக்க
முடியவில்லை.

எங்கள் சம்பாத்தினை முடிந்தபின்பு
நான் குறுவானவரிடம் பாவசங்கீர்த்த
னம்பண்ணித் திரும்புவும் சர் வேசர
ஊடைய பிள்ளையானேன். கோவிலில்
உடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நோ
வனையிற் பங்குபற்றும்படி குறுவானவர்
என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார். செல்
வாய்க்கழுமையிலும், நோவனையானன
எண்ணி ஆச்சரியப்பட்டேன். ஆனால்,
மெய்யாகவே 200-ம்மோவ னைக் கு
ஆயத்தமாக அன்றுதினம் ஓர்நோவனை
உடைபெற்றது. “என் இரட்சனியம்
ஆகிய சர் வேசரனிடத்தில் என்மனும்
ஆளந்தமாய்வாழும்பி அகமகிழ்ச்சின்றது”
என்ற மகுடவாக்கியத்துடன் பிரசங்
சம் நடந்தது. எனது மனேஞிலைமை
யை விபரிக்கவும் வேண்டுமா?

இப்படியே அதிசயத்துக்குரிய விதமாக நான் ரேமான் கத் தோ விக்க திருச்சபையில் இருக்கும்பாக்கியத்தைப் பெற்றேன்.

சதாசகாயமாதாவே! உமக்குப்
புகம்ச்சி உண்டாகுக

(திரு. ஜவன் விக்கிரமசிங்கின் பவர் “நோவெனப் புதினம்” எனும் ஆங்கிலபத்திரிகைக்கு அனுப்பிய கடிதத்தின் தமிழ்ச்சுருக்கம்).

கணையதுயவரம்—வழுவாவரம்—அழியரவாம்படைத்தத் தளபதி; சத்திமத்தின் பிரகாசத்துணை; ஒழுக்கத்தினைபொற்கின்னம்; நீதியின் உரைகல்; பரிசுத்ததனத்தின் ஊற்று; முவலகங்களையும் தாங்க ஏந்திநிற்கும் முழுவையுமணிக்கல்; காரிருள் கவிதுநிற்குமலுகத்திற் பேரொளிபுப்பும் கனகமணிச்சூடர்; இடாம்பேருக்கெப்பத்தாற்குத்தும் இவ்வுலகிற்குக் குளிர்ச்சியும், சாத்தியுமிலைக்கும் குளிர்சிலா.

மாசற்றபரலோக திருவியங்களைவைத்திருக்கும் மனிப்பொகும் அவர்; மோடசத்தின் திறவுகோல் அவரது திருக்கரங்களிலேயே இலங்குகின்றது; அவர் நரகலோகம் வெல்லிய திருச்சபையைச்சுமங்குதுநிற்கும் அசையாப்பாறைபாயிடக்கிறார்; அனுசாசனான் சினராம் மினிர்க்கிறார்; அவரது புனிதமும், போழுதும் போற்றிப்புக்கும் வார்த்தைக்கடங்கா.

பாப்பரசிரில்லையேல் நாம் அனாதைகள் ; பதிதர் ; மேய்ப்பன் அற்ற மங்கைதகள். ஆயனில்லா ஆடுகளாய்ச் சிதறப்போவோம் ; பொல்லாங்கிளிமுங்கு து தத்தனித்துப் பதறிப்போவோம் ; நாக அலகையின் கொங்தனிப்பைச் சிங்கம்போல் எதிர்த்து இன்று அவர்ந்மமை ஆபத்தின்நின்று தற்காத்தவருகிறூர். அவரில்லையேல், சத்தியமறைச்சுரியன் கிரகணஇருளில் மறைக்குமிடும். கரையற்ற நச்சுக்கொள்கை

வண. வி. ஜே. எவ். சேவியர் குவாயிகள்

கள் தலையெடுத்துத் தாண்டவமாடும் இப்பூவுகில் அவர் துணையின்றி, துணையின்றி எம் அவ்வற்படுவோம். அவரே விழி; அவரே ஒளி; அவரே நமக்கு ஞானவழி. இப்பொய்யுலகென் மாயக்களில் நாமிக்கி, அஸூயாமல் அழியாத நித்தியாக்கியத்தையடையப் புனிதவழிகாட்டியாய்ப் பரிசுத்தக்கதையை எமக்குத்தக்க இறைவனுக்கு அனந்தகோடி வணக்கமும், னன்றியுச்செலுத்துவோம்.

திருச்சபையின்றி நமக்கு இரட்சணியமில்லை. இச்சத்தியமானது நம முன்னேர்வாழ்வின் அறவிலும், உள்ளத்திலும் ஆழங்கு வேலூன் றிக்கிடங்கது. திருச்சபையின் மகாமகத்துவத்தைப்பற்றி அப் போஸ்தலர்களோடு வாழ்க்கு, அவர்களைத்தொடர்ந்து 2-ம் நூற்றுண்டில் லயன்ஸ் கூரின் மேற்றிராணியாராய் விளங்கிய அரசு, இரேனேயன் அவர்களின் அறைக்கவலைக் கேளுங்கள்:

“அதன் மேலானத்திலையென்காரணமாக அதனுடன் உடன் படுவதே மற்றொருக்கும் ஏற்றது. அதனிடத்தில் தான் சகல இடத்தைச் சேர்ந்த விசுவாசிகளும் தங்களுக்கு முன்பு போதிக்கப்பட்ட வேதவிசுவாசத்தைத் தூய்மையாகப் பாதுகாக்கிறார்களா. தன்னுடைய பழமையினால் மற்றொருவற்றிலும் பெருமையும் கணமும் உடைய தாயும், அப்போஸ்தலருள் மிகுந்த மகிழமை பெற்றவர்களான பேதுரு, பாவுது ஆகியோரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, யாவராலும் அறியப்பட்டதாயும் உள்ளது. அதன்மேற்றிராணி மார்த்தங்கள் வரிசையின் காரணமாக, அப்போஸ்தலிக்க பாரம் பரியம் முழுமையாக எமக்கு வழிவந்துவிட்டுக்கொண்டு

அவரது அழுதவாக்கியங்களிலிருந்து அழிபாத உண்மைமுத்துக்களின் ஒனிகாலுகின்றது; புனி தபாப்பரசரின் தனி மக்கணம் கைவெல்லவிக்கானியாய்க் காட்சித்தருகின்றது.

தணிக்க அல்லும்பகலும் ஓயாதுமுயன்
ரு; உலகசமாதானத்தை விரைவில்
உண்டாக்கப் பிரார்த்திக்கும்படி உலக
மக்களை ஏழினார்; மாசில்லாத திருதய
நாயக்கு உலகை நங்வேதத்தீயமசெய்
தார்; மனச்சோர்வின்றி உழைத்து,
உலகசமாதானத் தங்கைபெற்று உல
கினரால்எகமனதாய்ப்பொற்றித் துதை
கப்பட்டார்.

பிறர்சிநேகத்தின் பிதா

போரின்கோரவெறியால் பஞ்சத்தால்
பிடிக்கப்பட்டமக்களுக்குப் பாதகாப்
பனித்தார்; சிறைப்பட்ட பேரர்வீரர்க்
ஞக்கு ஆறுதல்கொடுத்தார்; அவர்கள்
குடும்பங்களுக்கு அநந்தணைபுரிந்தார்;
கழக்கைத்தனை திழுந்தபெற்றூர்க்கும்,
பெற்றேரூபர்ப்பிரித்த குழந்தைகளுக்கும்
கும் உற்றசமயங்களில் உதவித்தார்;
பொழுதெல்லாம் பிறருக்குத்தொண்டு
செய்வதையே நோக்காய்க்கொண்டு
பாடுபட்டுமேத்தார்; “பிறர் அனுபய
விக்கும் பரிதாப நிலைகள் டு
மரணமட்டும் கவலையாயிருக்கி
ஞேம்”என்ற ஒருபிரசங்கத்தில் விம
மினார்; சாதிசமயவேறுபாடின்றிடன்
வாவரைஇருந்து, இல்லாத வர்க்குப்
பகிர்க்கு, எல்லோரும் வியந்துபோற்ற
நடந்தார். அவரது பிறர்கிணேக்கத்தைக்
கண்டு உலகமே அதிசயித்தது. கடந்த
சிலமாதங்களின்முன் இலங்கையில்
நடந்தவெள்ளப்பெருக்கால் சென்சம்
வெடித்தபிதா மனவேகத்துடன் புரிந்த
பேரூதவியை மக்கள்மறக்கவே முடியாது.

தொழிலாளரின் அன்பர்

திருச்சபைத் தாபகர் ஒரு தொழி
லானி, நசரேத் கிராமத்தில் வசித்த
ஒருத்தச்சன், திருச்சபை ஆசிமுதல்
தொழிலாளரின் நல்லக்கோக்கண்ணுட்
கருத்துமாய்ப் பாதுகாத்து வந்தது.
ஆனால், சிற்கிலரிடத்தில், சிலவிடங்களில் இங்கண்காணிப்பு அருகுவெந்தது.
இந்த நித்திரைநிலையத் துறை
வெழுப்பித் தொழிலாளரின் உன்
னத நிலையை உருவாக்க விகவாச
வானில் பிரகாசமத்துரும் தொழி
லாளரின் மாதிரிகையான அரச்.
சூசமாழுனிவரைச் சுட்டிக்
காட்டித் தொழிலாளர்க்கு ஒரு
புதுவைபவம் ஏற்படுத்தினார்.
“ஆலோசனைச் சமயம் இது
வன்று; செயல் புரியும் நோமிது”
என்று தொழிலாளரான இளைஞர்க்கு
ருக்கு உற்சாகமூட்டினார். “என்
சகோதரனே! உண்மையை நாடி
வா; ஒளியை நாடி-வா; அன்பை
நாடி-வா; என எனைய சோதரர்க்கு
முழுங்குங்கள்” என்று உணர்ச்சி
யூட்டினார். இளைஞர்களுக்கு, தொழி
லாளாஉலகம் அவரது அன்பின் குரு
லொலி கேட்டு அகமகிழ்ந்தது.

சமாதானத்தின் சம்மனகா

இரண்டாவது உலகப்பெரும்போர் முன்னிடைகாண்டிருந்த சமயத்தில் என்கள் பரிசுத்தப்பிதா பாப்பாண்டவராக உயர்த்தப்பட்டார். முதலாம் உலகப் போரைக் கண்ணுக்கண்ட தாங்களை முன்னிடை இரண்டாம்போரை நிறுத்த துறந்து மிகமுயன்றார். உலகசமாதான வாஞ்சலையால் உந்தப்பட்டுத் தேசங்கள் நக்குப் புத்திமதிக்கிறனர்.

அவரது சிருபங்களில் சமாதானம் நிழலிட்டது; சொற்பொழிவுகள்யாவும் சமாதானச் சுருக்கமாகவே இலங்கின்; சமாதானத்தையே தலையங்கமாக வைத்துப் பிரசங்கங்களாற்றினார்; பேச் செல்லாம் சமாதானத்தின் பெருமையைப்பேசி, எழுத்தெல்லாம் சமாதானத்தின்எழுத்தாய்க்கோத்துச் சமாதானச் செயலாளனும்த் தொண்டாற்றினார்; உலகமக்களின்துயரைக் கற்பனை பண்ணி உள்ளம்பதறி உருக்கினார்; முன் Foundation என் கொடுமையைத்

எங்கள் முன்மாதிரிகை

எமது நேசத் தங்கதயாகிய பாப்பர
சர் எங்கள்மாவருக்கும் ஒரு மேல்வரிச்
சட்டம்; முன்மாதிரிகைச் சோதி.
ஆண்டவறையும், மாதாவறையும் அவர்
மிக நேசித்தார். பரலோக தாயின்
மகுடத்தில் வைப்பியம் ஒன்று பதித்
தார்—தாயின் ஆரோபணத்தை வேத
சத்தியமாக்கினார். வேதப் பரப்புதல்
வேலையில் அவர் விடாய்கொண் உழைக்
கிறார். குருத் துவத்தின்மகத்துவத்தை
உலகெலாம் பரப்ப—தேவ அலைத்தல்
பெருக அயராது முயற்சிக்கிறார்.
இரும்பைக் கவரும் காந் தம் போல்
அன்பாலும், ஞானப்பண்பாலும் உல
கைத் தம்மைனோக்கியிழுக்கிறார். உல
கத்தில் பிறமதத்தாரும் அவர் முகம்
பார்க்க அசித்தக்குவிக்கின்றனர்.

இப்பொன்று நின்றதிலே மைந்தாகிய
நாங்கள் எங்கள் தக்கையைக் கண்டு,

இலக்கியக் கட்டுரைஊருண்ணியும்பேரணியும்

உணவில்நிரும், மண்ணில் பொன்னும் சிறந்தன என்பது யாவரும் அறிக்தது. மக்கள்கூடிவாழ்ந்தபோது, பள்ளங்கண்டதிடத்தில் மழைநீர் தேங்கிநிற்பதைக்கண்டு அதனை இருவகையாகப் பயன்படுத்தினர். சிறநீர்த்தேக்கங்களை உடல்லட்ட கழுவித்தும்மை செய்தற்கும், பெருங்குள்களின் நீரைச்சமைப்பதற்கும், குடிப்பதற்கும் பயன்படுத்திப் பாதுகாத்துவங்தனர். இங்ஙனம் மக்கள்வாழ்வே மழைநீரால் அமைந்தால், ‘மழையின் நிமாதிலத்தார்க்கு இல்லை’ என்று சங்கசானாரேர் கூறினர். நம்வள்ளுவப் பெருந்தகையாரும் இறைவன்க்கும் குறினவுடனே, அருள்வணக்கம்கூறுவார்போன்ற மழைவளம்கூறும் வார்கிறப்பைச் சிறப்பித்துக்கூறினார்.

நிறைந்தானிரில் ‘ஊருணி’ என்பது குளத்தைக் குறிப்பதாகும். ஊருணி யென்றால் ஊர்மக்கள் அணிவர்க்கும் பொதுவாக உணவுக்கென்று அமைந்த, நீரினிறகுளம் என்று பொருள்படும். அக்குளம் நீரினிறக்கு பயன்தருதல் மக்கள்செயலால் ஆவதில்லை. இயற்கையாகப் பருவகாலத்தில் பெய்யும் மழைநீர் அக்குளத்தை நிறைக்கிறது. மழைநீர் நிறைந்தபிறகு மக்கள் தம வாழ்க்கைக்குப்பயன்படுத்த அவ்வுருணிநீர் பழுதடையாது அழுக்கேறுவகையில் வேலியும் பாதுகாப்பும் அமைத்துக் காக்கின்றனர். தங்களுடியேனப் போற்றுகின்றனர். அவ்வுரார் அணிவரும் அவ்வுருணியைத் தங்கள் சொந்தார்நிலையாகவே கருத்திக்கூடின்றனர். இதனைக் கண்ணிற்கண்டு, கருத்திற்கொண்டு, ஓர்லவமையாக்கி, நமக்கும் நம்மொலொழும் நன்மக்கட்டு நன்னெறி புகட்டுமாறு வள்ளுவர் ஒரு திருக்குறள் தீட்டினார். அஃத,

“ஊருணி நீரினிறைந்தற்றமே உலகவாம் பேரறிவாளன் திரு”

என்பதாம். வானின்று பொய்யாத மேகம் மழைநீரை மேடென்றும் பள்ளமென்றும் பாராதுபெய்ய, அங்கீரவாய்க்காலவழிப் பெரும்பள்ளமாகிய குளத்தில் வந்ததங்கிறது. அதனைப் பெருமக்கள் பாதுகாத்துப் பயன்பெறுகின்றனர். அதுபோன்றல்லவா செல்வமுப்பயன்பட வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் ஆவுல்கொள்ளுகின்றது. ஊருணிநீர், மக்கள் முயற்சியுண்று. ஆனால், அது தமக்குப்பயன்படுதலான் அதனைத் தமிழேயற்ற போற்றவாய்கின்றனர். அதுபோல, ஒருவனிடம் செல்வமிருந்தால் அச்செல்வம் அவ்வுருணில்லன மக்கட்டுப் பயன்படுமே அதனை அம்மக்கள் தமசொந்தாகவே கருதிப்பார்டுவேர். பாதுகாப்பர். அன்றியும் நீரைப்போற்றும்மக்கள் நீரின்கும் குளத்தையும் போற்றுவதோல் செல்வதை அதுபற்ற அருப்புக்கும் மக்கள் செல்வமுடையானியும் ஏத்திப்பகும்வர்.

இந்த, கழுவுநீர் நிறநகுட்டைகள் பயன்படாமையால் புறக்கணிக்கப்படுதல்போல், பழிக்கப்படுதல்போல், செல்வமும் பயன்படாதபோது செல்வானும் புறக்கணிக்கவும், பழிக்கவும்படுகிறுன் என்பதும் நாமறிகிறோம்.

ஊருணியில் மழையின்மையால் ஒருகால் நீர்குறையுமாயின் அதனைக்கள் தங்கள்குறைவாகநினைத்து இறைவனவழிப்பட்டு, மழையைப்படுப்பற்ற வளம்பெறுதல்போல, பேரறிவாளனும் ஒருகால் உலகுக்கு உதவிச்செல்வம் இழந்து வற்றனுறையும் மக்கள்தங்கள் செல்வம் இழந்தார்போலவருங்கி அவன் பெருஞ்செல்வம் பெறவேண்டுமென்று வேண்டுவர்; பெற்றகரும் இவ்வருங்கருத்துக்களையமைத்து உவமைகாட்டிச் செல்வர் பெரும்பயனடையும்வழியுரத்தார் வள்ளுவர்.

பொன்னும் ஒருமன்தான். ஆனால், அதனிடம் அழுத்தமும் ஒளியும் இருப்பதால் அதனை மனத்தினுது பொன்னுக்கண்டிரேம், பொன்னுதை மன்னு வினும் மதிக்கப்பட்டது என? எனவில், அது நிலைத்து, மங்காச்செல்வமாய் இலங்குகின்றது; அணிகலனும் மழுகுசெய்கின்றது; இன்பம் பெருக்குகின்றது. இதனைப் பொன்னுக்குக்கூடுவர நாம்சிறிதம் அனுமதியோம். இத்தகைய வேண்டாதநடவடிக்கைகளை இறுதிவரை எதிர்த்தே திருவோம்.”

“கடச்சடகும் பொன்போல ஒளிவிடும் துன்பம்

சுடச்சட நோக்கிறப்பவர்க்கு”

என்ற பொற்றுத்துக்கூடுகையிலை.

மனிதன் இயல்பாகவே சிலகுறைகளையுடையவன், அறியாமை எனும் மாசுபடிந்தவன். மற்றையுடையிர்கள் போல இன்பவேட்டக்கூடியவன். எப்போது தனினுப்பத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு அறியாமைக்கூடும் முயற்சிக்கின்றன அப்போதே மனிதன் பிறப்புதடன் எனியோருக்கும் இந்நோய்பாலும் தலைசிறக்குவனுக்கும் இல்லை. இதைக்கொண்டு அறியாமைக்கூடும் தீவிரநடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களைக்காத்திருக்கிறேன்.”

அங்கும் இங்கும்

உலைவப்பதாகும்

“.....மதபாடசாலைகளைத் தேசியமயமாக்குவதற்கெல்லாம் கூச்சல் நாட்டின் வலுக்கே உலைவப்பதாகும். அரசாங்கம் இத்தகையசெயலை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர நாம்சிறிதம் அனுமதியோம். இத்தகைய வேண்டாதநடவடிக்கைகளை இறுதிவரை எதிர்த்தே திருவோம்.”

திரு. வி. ஏ. கந்தையா,

ஊர்காவற்றுறை, எம். பி.

அரசினரைக் கேட்டுள்ளேன்

“தீவுப்பதுக்கியில் கடங்கசிலவருடங்களாகச் சயரோகத்தினால் பிடிக்கப்படுவோரின்தொகை அதிகரித்துவருவதை பிட்டு நான் அரசினருக்கு எடுத்துரைத்துள்ளேன். இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தகுந்தசிகிச்சையளிப்பதுடன் எனியோருக்கும் இந்நோய்பாலாதவண்ணம் தடைசெய்வதே தீவிரமாக அரசினருக்கு எடுத்துரையை கொட்டுள்ளேன். அக்காரிகள் இவ்விஷயத்தில் தீவிரநடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களைக்காத்திருக்கிறேன்.”

திரு. வி. ஏ. கந்தையா,

ஊர்காவற்றுறை, எம். பி.

நாள் நினைக்கவில்லை

“எம். ஈ. ஏ. தாசாங்கத்திலுள்ள மந்திரிகளிடையே ஒற்ற மறையில்லை. அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவரைக் குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர். இதன் காரணமாக அரசாங்கத்தின்மற்றவேலை எனது மன்னுறை மன்னுக்கு அவனும் மன்னினின்றும் பிரிந்து தன்னை அனல் சுடச்சடமாக்கின்கீர்த்தி ஒளிவீசி பொன்னென்ப போற்றப்படுகின்றதோ, அவ்வாறே மனிதனும், துபைகளுக்குப்பால் சுடப்பட்டு அறவொளிவீசி ஆன்மசத்தைப் பெற்றுப் பொன்னுக்கின்றன. அன்றியும், பொன்னப்படிச் செல்வமாகும், பேரணியாகும் விளங்குகின்றதோ, அதுபோல எவ்வளவு தன்றுமைப்பைப் பிரிருக்குப் பயன்படுத்துகின்ற ஒவ்வொன்றுக்கும் அவனும் மக்கட்டுக்கூடும் செல்வமாகும், அனிகலமாகும் விளங்குவான் என்று எடுத்துரைக்கின்றார்.

இவ்விரண்டு குறள்களின் உவமையிலும், நீரானது, இயல்பானமழையாலுண்டாகி ஊருணியாய் அமைத்து உயிர்க்குத்தீவிப் பெருமைபெறுகின்றனர். இதன் காரணமாக அரசாங்கத்தின்மற்றவேலைகள் தடைப்பட்டுவிட்டன. நாட்டில் வேலையில்லாப் பிரச்சினையோ அல்லது வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பை நிர்த்திசெய்யவோ அரசாங்கம் இதுவரை எதுவுமே செய்யவில்லை. அரசாங்களுக்கும் எல்லாமுயற்கின்றுமே தோல்வியடைக்குத் தடுக்கின்றன. இதற்குச் சரியானதிட்டம் வகுக்கப்படாததோ காரணமாகும். இந்தஅரசாங்கம் பிரதமர் பண்டாரநாயக

நீண்டகாலம் பதவி யிலிருக்குமென்கள் நினைக்கவில்லை. இந்நாட்டின் பொருளாதாரப் பிரச்சினையைத்தீர்க்க வேண்டுமானாலும் தோட்டங்களை உடனடியாகத்தேசியமயமாக்கவேண்டும்” டக்றர் என். எம். பெறேரூ, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

பிரயோசனமுமில்லை

“அமைச்சர்பதவியிலும்பார்க்க நம்மொழி, சமயம், நாடு ஆதியனவே எமக்கு மிகமேலானதாகும். எங்களை எதிர்கொக்கியுள்ள பிரச்சினைகள் சமூகமான முறையில் தீர்த்தவைக்கப்படாவிடின் இந்தஅரசாங்கத்தினால் எத்தகைய பிரயோசனமுமில்லை.”

திரு. சி. ஆர். பெலிகமன், தலதாபன கலாசார அமைச்சர்

சுகோதரர்களாக வாழவேண்டும்

“நாட்டின் எந்தப்பதுக்கில்லை சிங்களவரும், தமிழரும் உடன்பிரகாரம் சுகோதரர்களாக வாழவேண்டும். தூதர்ஷ்டவங்களாகச் சிலகாலமாய் எங்குபார்த்தாலும் இவ்விஷபுத்தேசியர்க்கும் இடையில் மானவேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. இங்கிலையே மேலும் வளர்விடாத, ஒரங்கல்லிலையே உண்டாக்க நாம் முயலவேண்டும்.”

திரு. சி. ஆர். பெலிகமன், வாழ்விடாத, ஒரங்கல்லிலையே உண்டாக்க ந

அருட் செல்வி

அன்று தோன்றிய ஹார்துநாயகி

—: செல்வன் :—

நமது ஆண்டவராகிய யேசுக் கிற்ஸ்துநாதர் இவ்வுலகத்தில் இருந்தபோது என்னிறந்த அற்புதங்களால்தாம் தேவசுதன் என்று ஒப்பித்தார். நமது ஆண்டவளாகிய அவருடைய தாயாரும் பரலோகத்தில் இருந்துகொண்டு எண்ணற்றகாட்சிகளால் தாம் மனுக்குத்தின்மாதா என்பதை என்பித்துவருகிறான். ஆகா! எத்தனை அருள்வாக்குகள்! எத்தனை புதுமைகள்!

அன்றெருநாள் புனிதர்டோமானிக்கருக்குத் தோன்றி தூயமணி மாஸியாம் செபமாலையை அளித்துச் சென்றான். வேறெருநாள் புனிதர்சைமன் ஸ்ரோக்குக்குக் கார்மேல் மலையில்காட்சியளித்துத் தூயஉடையாம் உத்தரியம் உடுத்திமறை நந்தாள். பாத்திமாகியில் பன்மூறை தோன்றி, 'செபம், தபம் என்று வற்புறுத்தி வந்தாள். இப்படியே அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். ஏன்? அவருடைய கருணை சிறை காரணப் பெயர்கள்தான் எத்தனை! செபமாலைமாதா — உத்தரியமாதா பாத்திமாமாதா — சதாசகாரமாதா — அடைக்கலமாதா — பனிமயமாதா — ஹார்துமாதா என்றெல்லாம் வரையற்ற நாமதேயங்கள்.....

இன்று ஹார்துமாதா என்னும் போது, நூறுவருடத்துக்கு முன் 1858-ம் ஆண்டு மாசித்திங்கள் 11-மாள் மசபியேல்குகையில் மகிமையுறு கண்ணியாய்க்காட்சித்தந் என்றும் மறக்கமுடியாத கிகழ்ச்சியையே நம்மனக்கண்முன் காண்கிடுகிறோம். பெத்தலேம் மலைக்குகையில் கர்த்தர் பிறந்தார். அவரின் இரட்சனியம் அங்குதான் ஆரம்பமானால், மசபியேல்குகையில் மாதாகாட்சி தந்த அவளின் கருணைமழை அங்குதான் அருட்பிரவாகத்தைத் திறந்ததுள்ளனலாம்.

என்ன ஆச்சரியம்! கண்ணிமையும் கருணையும் உருவெடுத்தவளாய், பிரபைகாலும் வென்னிற அங்கி அணிந்தவளாய், தூயவெண்டுது கிலால் முக்காடிட்டவளாய், நீலநிற இடைக்கச்சைக் கொண்டவளாய் காட்சியளித்தாள். அழகியங்ரோசாப்புக்கள் அவளின் தூயபாதங்களின் பாதப்படியாக இலங்கின: பத்தினிறை பெர்னதேத் என்னும் பதினுண்குவயதுச் சிறுமிக்கோட்சிதரச் சித்தமானாள். இரண்டாம் முறை காட்சியளித்தவேளை பெர்னதேத்துக்கைக்கு ஆசிந்த தெளித்ததைக்கண்டு மாதாபுன்னகை புரிந்தாள். அடுத்தமுறை எழுத்துமூலம் கேட்டபோதும் தெய்வீகத்தாயர் புன்னகை கொண்டாளாயி னும் மேலும் பதினைந்துமுறை தம்மைச் சந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டு மறைந்தருளினான். கடைசியாகப் பங்குனிமாதம் 25-ந்திக்கு கபிரியேல் சம்மனசாளவர் தமக்கு மங்களாம் சொன்னாராபகத்தினத்தன்று பதி னெட்டாவது முறையாகக் காட்சிகொடுத்து 'அமலூற்பவம் நாமே' என்று அறிக்கையிட்டு ஏகினான். உண்மைக்காட்சியின் தோற்றம் எம்மை இன்றும் மயக்குகின்றதே!

இக்காட்சிகள் எல்லாம் 9-ம்பத்திநாத பாப்பரசர் பரிசுத்த கண்ணிமரியாய் 'மாஸில்லாமல் உற்பவித்தவள்' என்ற சத்தியத்தை உலகுக்கு உறுதிப்படுத்தி மகிமைமுடிகுட்டி ஒருநான்கு வருடங்கள் முடியாமுன் னரே அழியாச்சாட்சியாகப் பரலோ

கத்திலிருந்து கிடைத்தனவே. தாயார் காட்சியளித்த நூறுவதுவருடவிழாவை, 1958-ம் ஆண்டு கொண்டிலங்குகிறது. 1955-ம் ஆண்டும் மாதாவின் புனிதவருடமாகத் திகழ்ந்தது. எங்கள் தலைமுறை மாசில்லாத்தேவதாயின் தலைமுறைபோலக் கிடைத்தது எம்முதாதையர் எவருக்குமே கிட்டாத பெரும்பாக்கியமென்போம்.

எனவே, நூறுவருடங்களின்முன் மாதாகேட்டவற்றை நம்நாட்களில் நினைவுகொள்வதே யோக்கியமாகும். தேவதாயார் தம்காட்சியில் தூயவெண்ணுடை— கூப்பியகரம்— வானத்தை ஏற்றுத்தகண்—புனிகைபுத்தமுகம் கொண்டிலங்குனாளே. அத்தாயாரின் மக்களாகிய நமக்கும் இக்காலம் வேண்டுவதும் அங்கிலேயே. 'அகத்தின்அழகு முகத்திற் தெரியும்' என்பது தமிழர் முடிடு. நமது அகமும் கள்ளங்கபடமற்று, வெண்பளிக்கட்டிபோல் தூய சிலையில் ஆகவேண்டும். இஷ்டப்பிரசாதாயவெண்டும். அப்போதே நமது முகமும் நம்பரலோக அன்னையின் சாயலைப்பிரதிபிப்பிக்கும். மேலும், கடவுளைணங்கும்கரமும், அவரையே நோக்கும் கண்ணுமாய் இருப்போமாயின் மாதாவின்மக்களாய் வாழ்ந்து மாதாவண்டைசேர்வோம்.

ஒன்பதாம்காட்சியில் தேவதாயார் பெர்னதேத்தைக் கெபிக்கருகிலுள்ள நீருற்றில் பருகும்படி கட்டிலையிட்டாள். பெர்னதேத்தனவெறுங்கையால் தரையைத்தோண்டினான். என்ன அற்புதம்! தண்ணீர் குபீர் என்று வந்தது. கடந்த ஒருநாறு ஆண்டாக இந்தநீரில்குளித்து அதில் குணமடைந்த நோயாளிகள் தொகைக்குக் கணக்கேயில்லை. அன்று தொட்டு இன்றுவரை அந்த அழுவகூற்று இடையாது.

ஹார்துமாதா மசபியேல்குகையில் உரைத்தவையாவை? "என்னிடம் மேலும் பதினைந்துநாட்களுக்கு வருவாயாக" என, பெர்னதேத்தும் "ஆம்" என்று பணிந்தாள். மாதா அதற்கு சடாக யாதுஅளித்தாள்? இவ்வுலகத்தில் நீசந்தோஷத்தை அனுபவியாது மறுவுலகத்திலேயே இன்பத்தை யடைவாய் என்றாள். பதினெராவது காட்சியில் யாது விழுமான்தாள்? "மகளே! குருமாரிடம்சென்று இவ்விடத்தில் ஒரு கோவில்கட்டும்படிப்பொல்" என்றாள். கடைசிக்காட்சியில் பெர்னதேத்தை மிசத்தாயர் கெஞ்சிக்கேட்டபோது: "தேவதாயார் மிகவும் பக்தியுருக்கத்தோடும், தேவகிருபையை நோக்கியவன்னும் 'அமலூற்பவம் நாமே' என்றிகைத்தாள். ஆ! பெர்னதேத்தின் பாக்கியான்தான் என்னே! மாதாவைப் பதினெட்டு முறை தன்னனக்கண்களால் கண்டு கொண்டாள். மாதாவின் மதுரமான குரல்ஜைசையைக் காதாரக்கேட்டாள். அன்றைத்தை இன்பத்தில் மூழ்கியவள் பிறர்சிகேக்கன்னியர் சபையிற்சேர்ந்து, கடைசியாக அருள்ளிறைமான்தைமாக்குத்தை நிற்கும்தாயிலையில் தீர்க்கும்குமையை மதுரமாட்சி காட்சியில் அவளது அழியாட்சியில் பூமதானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஹார்துகெபி இன்று முன்றடுக்கு ஆலயமாகக் காட்சியளிக்கிறது. மாதாவின் நீருற்று வற்றுத் தெருவியாய் அருள்சுரங்குது எவரவரேவேற்கிறது. மாதாவின்மக்கமையை மதிப்பிடமன்னிலுள்ளாரால் இயலுங்தரமோ! இன்று ஹார்துகெபி பாரிலுள்ளோரின் பரகதியாய், யாத்திரிகர்களின் கடைசிக்கதியாய்க்காட்சியளிக்கிறது. "மரியாயின் நடத்தை" என்னும் ஆபாசநாலுக்குச் சம்மட்டியாய்த் திகழுகின்றது. கோடித்கண்களானேர் யாத்திரைசெல்கின்றனர். இந்தவிழா எம்வாழ்வின்பெருவிழா. நாமும் நம்மனத்தின் பாவக்குகையை அழித்துப் பரலோகத்தொயாருக்கேற்ற அழியைசூலமைத்தன் கையை அழித்துப் பரலோகத்தொயாருக்கேற்ற அழியைசூலமைத்தன் கையை அழித்துப் போமாக. வாழ்வுக்குப் புத்துயிர் அளிப்போமாக!

—(2)—

ஹார்துபதியின் முதற் புதுமை

"பெர்னதேத்தின் கீதம்" என்ற நாமத்துடன் வெளியான உலகப்பிரசித்திபெற்றநூலை இயற்றினவராகிய 'பிரான்ஸ் வேர்வெல்' என்ற யூதபண்டிதர் ஹார்துபதியில் தேவதாயார் காட்சியளித்த பின்பு முதன்முதலாக நிகழ்ந்த அற்புதசம்பவத்தை அந்த நூலிலே வெளியிட்டிருக்கிறார். அதுபின்வருமாறு:

"புகுஹோட்ஸ்" என்னும் பிரான்சியமாது சின்னஞ்சிறியதும், நோஞ்சியுமான ஒர் ஆண்குழங்கத்தைக்குத் தாயாயிருந்தாள். அந்தக்குழங்கத்தை பிறந்தாள்தொடக்கமே நோய் கொண்டதாய் அடிக்கடி தனக்குண்டான் வலிப்பினியில் இடைவிடாது வருங்கியது. அக்குழங்கத்தைக்கு 2 வயது நடக்கும்பொழுது வியாதிமுன்னிலும் அதிகம் கடுமையாகி இன்றைக்கோ நாளைக்கோ அக்குழங்கதை இறந்துவிடுமென்று சொல்லும் நிலைமையிலிருந்தது. குழங்கதை தொட்டிலிலே கிடந்து திக்கு முக்காடி அடிக்கடி முச்சவிட்டுக்கொண்டும், காய்ச்சல் நெருப்பாய்க்கணக்கென்று காய்க்குத்தையை காய்க்குத்தொட்டு கொண்டுமிருந்தது. வலியினால் பரிதாபத்துக்குரியவிதமாய் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருந்ததுது. தொங்குக்கொண்டு வெளியிற்கொண்டுபோதல் எவ்வளவுபைத்தியமானசெயல்; இனிக்குழங்கத்தை பிழைக்கமாட்டாதென எல்லோரும் முடிவுகட்டிப்போட்டார்கள். ஆனால், அவளோ அக்குழங்கத்தையை அற்புதநீரோட்டத்தில் கால்மணிக்கொட்டாய் அமுக்கிக்கூட்டுவதை அவர்கள்கண்டதும் குளிப்பாட்டுவதை அவள்பிரேதமாகவன்றி ஒருபோதும் உயிருடன் வீடுகொண்டு செல்லவே மாட்டாளன்று சொன்னார்கள்.

தாயோ குழங்கத்தையை வீட்டுக்குக்கொண்டுவந்து நன்றாக போர்த்துமுடித் தொட்டிலுள்ள வளர்த்திவிட்டாள். டக்றர் குழங்கத்தையின்பாடு என்னவாயிற்றென்பதை அவித்துக்கொண்டுவந்து நீரோட்டில் வெளியிற்கொண்டுபோதல் எவ்வளவுபைத்தியமானசெயல்; இனிக்குழங்கத்தை பிழைக்கமாட்டாதென எல்லோரும் முடிவுகட்டிப்போட்டார்கள். ஆனால், அவளோ அக்குழங்கத்தையை அற்புதநீரோட்டத்தில் கால்மணிக்கொட்டாய் அமுக்கிக்கூட்டுவதை அவர

